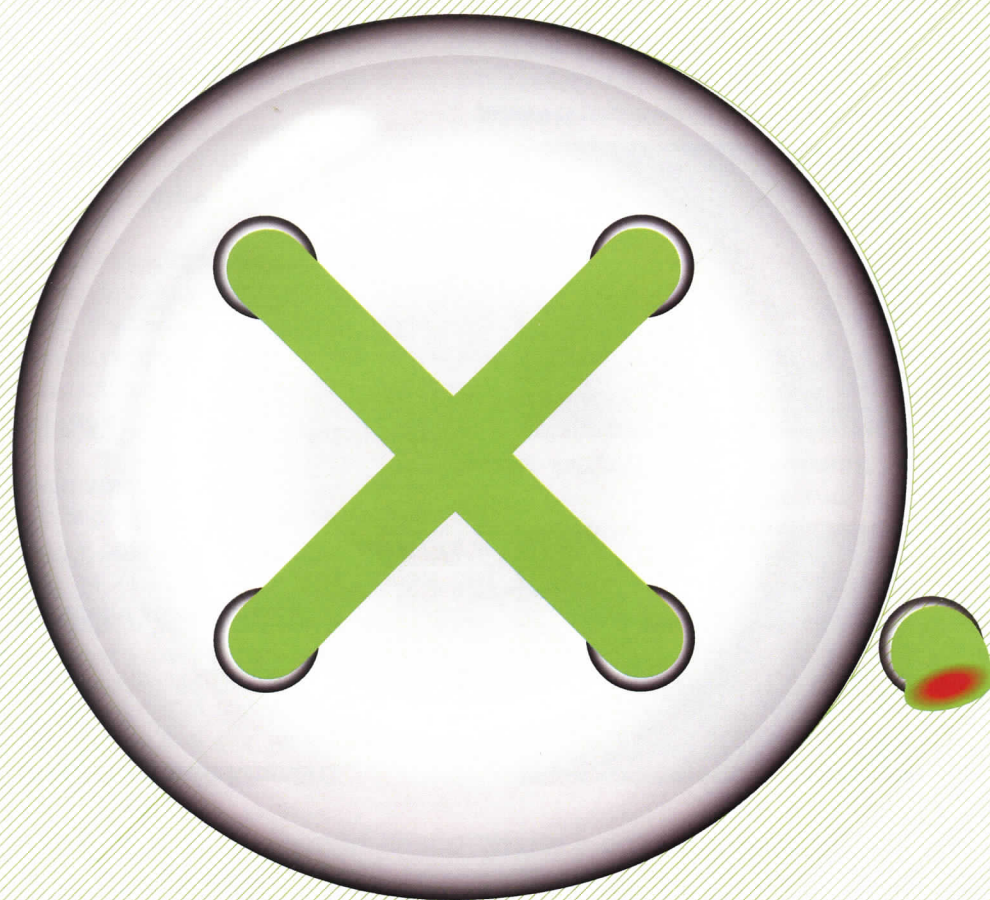

ZPRAVODAJ
JUBILEUM

2. číslo
X. ročník
21.3.2012

OTÁZKY NA SOUBORY

Řekněte nám něco o místě, odkud pocházíte

Divadlo NABOSO, Boskovice

Pocházíme z Boskovic, což je maloměsto s bohatou minulostí a ne příliš utěšenou současností. Jako mnoho jiných měst v této zemi. Okolní krajina, ve které se setkává Boskovická brázda s Dražanskou vrchovinou, a město tak obklopují zalesněné kopce i mírně zvlněná pole, je však přeci jen zdrojem jistých pozitivních sil. Stejně jako historie, byť mnohdy krutá - o podstatnou část své kulturní tradice a jistě i společenské pestrosti Boskovice přišly odsunem židovského obyvatelstva do koncentračních táborů. Připomíná to torzo židovského města, zničené nejprve komunisty a poté investory.

Komorní scéna 21, Frýdek-Místek

Frýdek-Místek. Dvě města. Pomlčka. Ta rozpolcenost nás baví. Snažíme se být taky takovou pomlčkou.

Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol Boskovice

Boskovice jsou krásné město s bohatou kulturní tradicí, na kterou bychom i my rádi navázali.

Divadelní soubor Svatopluk, Hodonín

Hodonín znáte.

Divadelní soubor Rozkoš, Praha

My jsme povětšinou z Prahy, ale křtěných Vltavou nás moc není. Víme jen o jednom - náš muzikant Vladimír Pecka. Já osobně su z Brna, kde má sídlo i organizace, jejíž jsme součástí - ROZKOŠ bez RIZIKA.

Divadelní soubor Bedřicha Kaněry při OA Břeclav

48°45'17.266»N, 16°53'7.411»E

Divadelní spolek Kroměříž

Kroměříž se také říká Hanácké Athény a je to malebné město na řece Moravě s bohatou divadelní historií i současností.

Divadelní studio Dialog

Jako soubor pocházíme z Brna, nicméně část herců je původem i odjinud. A u všech je cítit, že jsou duši z Moravy a tu zde asi není třeba moc představovat.

DS Štěk

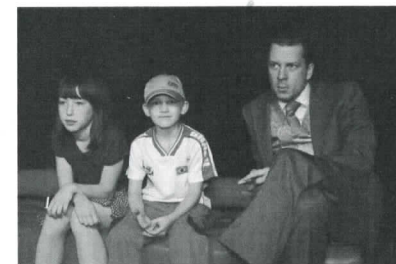
Patříme pod středisko volného času v Opavě, které spravuje Loutkové divadlo. Je to ojedinělá divadelní scéna, kde hraje kolem patnácti amatérských souborů. Mezi nimi je DS Štěk a jeho mladší bratři - dětské soubory DS Štěkáček a DS Štěkadlo.

DS Pod maskou

Žďár nad Sázavou, Vysočina, lesy, louky, hezký, šikovný holky ... to chce vidět!

KDS EFFRENATA

Z našeho evropského velkoměsta Žďáru nad Sázavou, cca 80 hospůdek, kaváren, restaurací... Pivo, víno, dobří lidé a příroda jedna báseň.

Divadelní soubor Rozkoš, Praha

Divadelní soubor Bedřicha Kaněry při OA Břeclav

VÝROČÍ - UDÁLOST

Což takhle podniknout další malý krok pro člověka

I když se to nezdá, bude tomu letos už čtyřicet let, co noha posledního člověka opustila povrch Měsíce. 14. prosince 1972 se naposledy Měsíce dotkl Ronald Evans během mise Apolla 17. Zakočil tak americký kosmický program, který dokázal během tří let dopravit na lunární povrch celkem dvanáct astronautů.

To, co NASA dokázala, je ještě mnohem úžasnější, když uvážíme, že to trvalo pouhých čtrnáct let od zahájení programu Mercury, který měl za úkol dopravit člověka na hranici vesmíru a zpět. Vše se muselo vyvíjet od základů, stravou pro astronauty počínaje a nosnými raketami konče. Ve vyslání prvního člověka do kosmu však Sověti Američany dokázali předstihnout, což mělo za následek rozhodnutí prezidenta Nixona v roce 1961 „do deseti let dopravit člověka na Měsíc a zpět“. Odvážné tvrzení, kterému v té době málokdo dával šanci na úspěch.

Následoval program Gemini, který měl spíše vyzkoušet možnosti pilotovaných letů, a byl tak jakýmsi mezistupněm mezi Mercury a Apollem. Už v roce 1969 však mohl Neil Armstrong udělat slavný „malý krůček pro člověka, ale velký krok pro lidstvo“.

Ne vždy se však dařilo. Při simulaci na Zemi uhořela posádka Apolla 1 a Apollu 13 explodovala kyslíková nádrž. Avšak společnými silami inženýrů NASA a astronautů na palubě se povedlo dovést loď bezpečně na Zemi.

Od té doby už se lidstvo tak daleko nikdy osobně nevydalo. S koncem studené války padla (nebo se aspoň omezila) potřeba velmocí ukazovat svaly a vyvíjet nové a lepší raketové nosiče jaderných hlavíc. Najednou nebylo potřeba odvracet bezprostřední hrozbu jaderné války, a tím pádem ani dávat NASA tolik peněz. Lidstvo se začalo orientovat na vysílání družic a budování stanic na oběžné dráze (ISS, Mir) a vynalezení levnějšího způsobu dopravy na oběžnou dráhu. Raketoplány však splnily naděje do nich vkládané jen částečně, neboť jejich provoz se ukázal být výrazně dražším, než se očekávalo. Navíc v současnosti už jsou všechny pouze muzejními exponáty a zůstaly nám pouze staré dobré rakety.

A kdy se lidstvo na Měsíc vrátí? V současné době si datum stanovili pouze Američané, a to rok 2018. Technologicky to přiliš velký problém není, neboť počítače i materiály jsou na výrazně vyšší úrovni a vývoj mnoha zařízení byl doveden do stadia funkčního prototypu. Největším problémem jsou tedy jako obvykle peníze. Někomu se zdá zbytečné dávat stovky miliard dolarů na lety k Měsíci, když třetina světa žije v bídě a hladu. Mějme však na paměti, že planeta je přelidněná už teď a kolonizace jiných světů stejně bude jednou nezbytná. Jedinou současnou alternativou je totiž vzájemně se pozabíjet.

Jirka Kozlík

OSOBNOSTI DNE

Osobnost: Oldřich Bělka

Škola: Obchodní akademie, Břeclav

Soubor: Divadelní soubor Bedřicha Kaněry, Břeclav

Osobnost: Andrea Stonišová

Škola : Střední škola pedagogická, Krnov

Soubor: DK Štěk

Jak dlouho hraješ v souboru?

Oldřich: Od prváku, takže to jsou čtyři roky. V souboru mám za sebou práci herce a letos i jako režiséra.

Andrea: V souboru hraji už pět let.

Co tě láká na divadle?

Oldřich: Úplně všechno. Hraní a práce na nové hře. Rád bych se mu věnoval i v budoucnu.

Andrea: Zábava a poznávání nových lidí.

Po kolikáté jsi na festivalu Hobblík a Mumraj!?

Oldřich: Na festivale jsem počtvrté. Všechny jsem si užil, ale nejlepší byl devátý ročník.

Andrea: Na soutěži jsem už popáte. Je těžké říct, který byl nejlepší, ale asi devátý, protože jsme tady byli s Otylkou.

Jak kloubíš divadelní zkoušky s běžným životem, prací, školou?

Oldřich: Vzhledem k tomu, že divadlo má vždy přednost, tak celkem lehce. Ale jsem v maturitním ročníku, takže občas musí dostat přednost škola.

Andrea: Zkoušky máme v sobotu, takže nemám problém.

Štěpánka Stratilová

„Člověk vždycky musí snít výš, než na co má.“

Tento rok se točí kolem oscarového režiséra Miloše Formana, který slaví 80. narozeniny. Po celém světě se pouští jeho filmy, rozhovory jsou ve všech časopisech a také se rozjely jeho oficiální stránky, kde o něm najdete cokoli.

Miloš Forman, původně Jan Tomáš Forman, se narodil 18. února 1932 v Čáslavi. Dnes žije ve Spojených státech amerických, do kterých odešel legálně za normalizace.

Mládí prožil v domově mládeže, protože jeho rodiče za války zemřeli v koncentračním táboře. Dále pak vystudoval FAMU, kde působil i jako začínající režisér a asistent Alfrédu Radokovi.

Samostatně režíroval v roce 1963, kdy debutoval snímkem Konkurs, což byly dvě povídky – Konkurs a Kdyby ty muziky nebyly. Ve stejném roce natočil i svůj první film Černý Petr. Než odcestoval do USA, vznikl nejznámější český film Hoří, má panenko, který byl nominován i na Oscara.

zdroj: www.filmweb.pl

V Americe na sebe upozorňuje kmedii Taking off, kde v hlavních rolích jsou Tina Turner a Kathy Bates. Za ni získal ocenění Britské filmové akademie Baf-ta za nejlepší režii a cenu MFF v Cannes za nejlepší film. V roce 1975 přichází asi s nejpovedenějším filmem, Přelet nad kukaččím hnízdem, který dostal řadu ocenění a úspěch u diváků. Je natočen na motivy románu Vyhodíme ho z kola ven od Kena Keseyho. Vypráví o americkém trestanci.

Dalšího Oscara za nejlepší režii dostal za film Amadeus, který mimo jiné získal osm Oscarů ze 13 nominací a spoustu dalších ocenění. Forman neslavil jen úspěchy, potkával se i s nedoceněnými snímky. Například muzikálem Hair, který je skvěle natočen, ale jeho chybou bylo, že vznikl deset let po vrcholu hippies. Miloš Forman nebyl jen režisérem, ale i hercem. Zahrál si třeba vedlejší roli ve filmu Stříbrný vítr Václava Kršky.

Naposledy, co jsme ho mohli vidět v České republice, bylo na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech, kde byla premiéra filmového záznamu inscenace Dobře placená procházka. Tento snímek je společnou prací Formana a jeho synů.

A co nového chystá? Miloš Forman by vám odpověděl: „Žádné další filmy. Mám prázdniny.“

Ženitba

H/ DS Svatopluk Hodonín

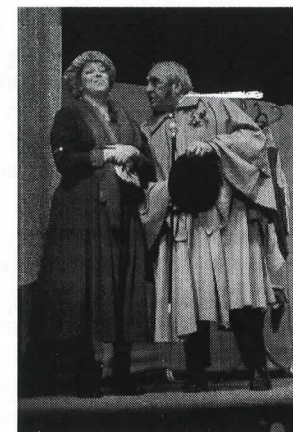
První představení letošního Hobblíku hned nabídlo největší klasiku ze všech přihlášených. Pětidenní maratón rozjel domácí soubor Svatopluk s inscenací Gogolovy Ženitby. Více než z poloviny zaplněnému sálu v této komedii herci předvedli strasti doprovázející námluvy dvou málo sebejistých a nerozhodných lidí.

Možným budoucím ženichem je Ivan Kuzmič Podkolesin, vážený dvorní rada, ovšem v soukromém životě poněkud nekňuba. Vyjadřování úředníka, nerozhodnost a skvělá zdatnost v přejímání cizích názorů ve mně vzbuzují strach o státní správu, pakliže by měl být obrazem průměrného zaměstnance. Jeho možná budoucí nevěsta Agáta Tichonovna je sice žhavá do vdávání (ačkoliv si zasteskne, že ve svém dívčím těle prožila pouhých 38 let), ovšem pod tlakem rozhodující chvíle není schopná racionálního uvažování. Tomu, že je vystavena tlaku, se nelze divit.

Pilná dohazovačka připomínající Molièrovu Frosinu totiž zařídila hned čtveré námluvy. Vzhledem k rozdílnosti povah nápadníků o vtipné dialogy není nouze. Silou, která hýbe úsudkem a vztahy především, je dohazovačské duo – se starou známou jistým způsobem soutěží i Podkolesinův přítel.

Zatímco postavy tří nápadníků se nacházejí v ryze komediální poloze, zdravě je vyvažuje ústřední duo. Ve chvíli, kdy všichni tři ztratili naději na ženění, s jejich odchodem ze scény se částečně vytrácí i drive. Při konfrontaci dvou rozváznějších postav se serióznější přístup dá očekávat, nešlape ale bohužel tak jako předchozí komediální situace. Konec hry je ale velmi dobře vypointovaný a divák si nakonec může odnést i cennou myšlenku.

Rozhodně můžeme konstatovat – a shodla se na tom i porota – že domácí nezklamali. Skvělým obsazením dosáhli velké rozličnosti postav a o tom, že celek fungoval, nejlépe svědčí úsměv, který na tvářích diváků v průběhu představení střídal jen hlasitý smích.

REFLEXE

Na ocet

H/ Divadelní spolek Kroměříž

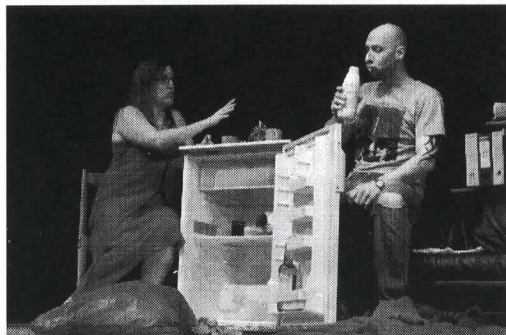
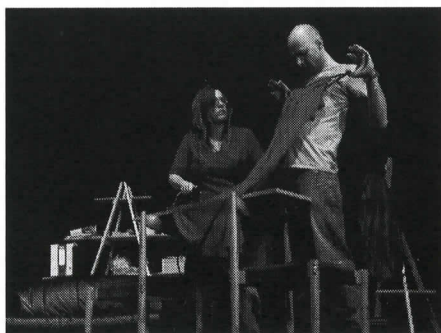
Hra z anglického prostředí byla tvořena dvěma herci a jednou scénou. Tato kritéria většinou svědčí o kvalitní konverzační hře, ve které se každý šikovný autor a každý dobrý herec může vyjádřit. Obávám se ale, že tomu tak nebylo.

Představení bych rozdělil na poloviny, a to tím nejjednodušším způsobem – dobrou a špatnou. Hra začíná skokem po hlavě. První část je dravá komedie, kterou vede muž. Představuje nám typický obrázek chlapa „flákače“, a tudíž má velký prostor k tvoření vtípků, které opravdu publikum baví. Ženská role mu celou tuto část otráveně přitakává a vlastně se nijak zvlášť neprojeví. Její projev byl nevýrazný a absolutně neaktivní. Očekával bych alespoň občasná koketování či úsměvné přitakání muži. Toho se ale nedočkám. Místo toho hra v půli přejde v jiný žánr s jinými charaktery postav. Divák začíná tápat, protože netuší, co se stalo. Jak vystihl jeden z porotců: „Za kapku humoru šel bych světa kraj.“ Proč? Špatně napsaná hra? Nejspíš. Postavy se začínou vypovídat, tlačí do diváka náraz obrovské kvantum informací, které popravdě nikoho nezajímají, protože je dávno ví. Po ohnivém komediálním začátku to teď působí zdoluhavě a neskutečně nudně.

A když už zklamaný divák toto všechno přetrpí, dojde trapný konec, kdy se obě postavy do sebe zahledí a skončí spolu. Tento zdánlivý happy end vypadá jako násilně natlačený do závěru. Prostě tak, že to musí nějak skončit.

Z dynamického muže, který má vše na háku, se stane chudáček a troska a z kocovinou silně poznamenané ženy troska ještě větší.

Hra, která podle představitelů měla mít nejspíš nějakou vyšší ideu, byla provedena jako spojení dvou nesourodých žánrů, což diváka zklamalo a ještě ho nechalo tápat.

Zbyněk Němeček

OKEM DIVÁKA

První představení letošního ročníku Hobblík & Mumraj! zahájil domácí divadelní soubor Svatopluk se svou inscenací Ženitba od ruského dramatika a prozaika Nikolaje Vasiljeviče Gogola. Našemu diktafonu neunikla jedna z divaček Růžena Blechtová, kterou jsem odchytila s prosbou o krátký rozhovor.

Jste na festivalu poprvé, nebo jste pravidelnou divačkou?

Hobblík navštěvuji opakovaně – už třetím rokem si kupuji permanentku na celou přehlídku.

Výkon zdejších herců jste měla možnost zhlédnout poprvé, nebo jejich představení navštěvujete pravidelně?

Navštěvuji je opakovaně. Ženitbu hráli již v lázních, předtím ještě zde, na kulturním domě. Teď jsem na tom samém představení potřetí. Gogol byl vždy skvělý a tito herci ho výborně podali. Právě osobitý ráz Svatopluku mám moc ráda. I když většinu aktérů osobně neznám, myslím, že jsou velmi dobří.

Která postava Vás oslovila, popřípadě se kterou rolí jste se ztotožnila?

Tetička v podání tety Běty.

Tereza Valvodová

ZE ZÁKULISÍ

Jsmo tu! A s námi konečně přichází ten správný mumraj. Začalo to už schůzkami v kavárně (upozorňuji, že ne v hospodě, jsme přece slušný kolektiv) ohledně Zpravodaje. Slečny servírky z nás měly opravdu radost. Například objednávky zněly asi takto:

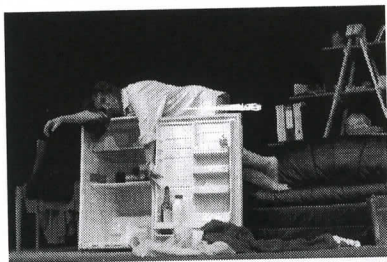
„Co si dáte?“ „Nějaký dobrý džus.“ nebo „Dám si čaj.“ „Dobře, máme...“ „Nemůžete mi dát na výběr jeden?“ A když už si někdo vybral: „Ano, tak hm, ehm.“

Po nesmělých objednávkách začaly hlučné, bouřlivé diskuse, které byly kvůli ostatním hostům podniku zaraženy. Jen co jsme se dostali do „pracovního sídla“, už nás grafici uhánějí a posílají nám výhrušné dopisy, a to jsme teprve u prvních čísel. A to nám ještě před pár dny slibovali, že se nic nebude dělat, jen se změní nadpisy článků a hotovo.

V dnešní moderní době, kdy žijeme mezi „chytrými“ telefony, samosplachovacími záchody, se nám dějí takové věci jako například ztráty e-mailů. Jeden takový zatoulaný e-mail zapříčinil, že v prvním čísle schází tzv. medailonek od nepostradatelné Kachny. Ona je fotograf! A není ve Zpravodaji?! Omluva ji nemine. Tímto odkazuji na článek – Bilance dne.

Adéla Podivínská

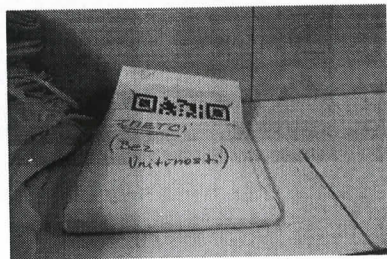
OBRAZEM

Na ocet DS Kroměříž

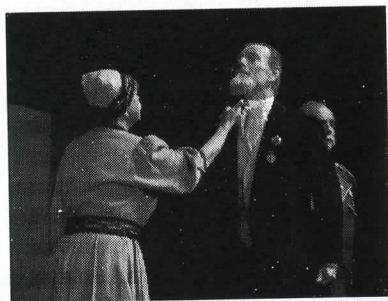
Na ocet DS Kroměříž

redakce

Ženitba DS Svatopluk Hodonín

Ženitba DS Svatopluk Hodonín

redakce

Kateřina Turečková

BILANCE DNE

Kachna Turečková, 19 let
redaktorka, fotografka
Purkyňovo gymnázium, Strážnice
„To snad nebude vhodné. To je
učitelka klavíru, to snad bude
vhodnější.“

Dnešní den: Ve znamení nelidské
křivdy vůči naší milované redaktorce
a fotografce Kachně Turečkové, neboť
její medailonek se nedostal do prvního
čísla zpravodaje. Selhání lidského faktoru
a nemravná neschopnost zapříčinily
neotisknutí informací o naší zhrzené
kouřegyni a neuveřejnění její excelentní
fotografie. Nutno podotknout, že je
to moje provinění vůči celé lidské rase,
reprezentované právě tímto ostudným
zločinem spáchaným na nevinné Kachně,
a proto vám její zapomenutý medailonek
se zpožděním a mou osobní omluvou
přinášíme.

Mea culpa, mea maxima culpa!

Filip Vykoukal

KACHNA

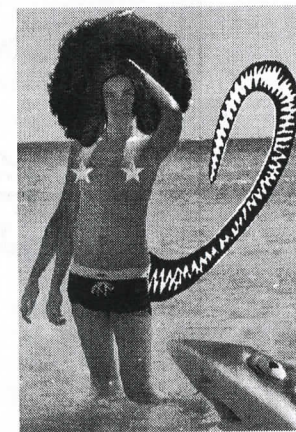
Co naše životy?

Jsme tu celé dny i noci. V tomto kulturním domě, který je
postaven z oblíbeného materiálu 50. let. Azbest!!

Co to vůbec je? Skupina látek z mikroskopických vláken
s vynikajícími vlastnostmi. Ale přece jedna předčí všechny
– způsobuje rakovinu! Jak se tomu máme bránit a nejenom
my, ale i vy, návštěvníci! Nedýchat? No, to přece nejde.

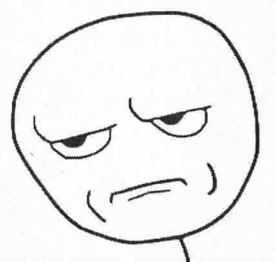
Zeptali jsme se jednoho z redaktorů. Už od pohledu vypa-
dá, že je azbestem postižen. „Beru to pozitivně. Ruka navíc
se vždy hodí, když jsem šéfredaktor!“ Mimo toto neštěstí,
nebo štěstí, jako je další končetina, je to i azbestóza, me-
sothelioma a jiné zákeřné nemoci.

A tak se ptám, máme se soudit? Nebo vyměnit divadlo za
něco jiného?

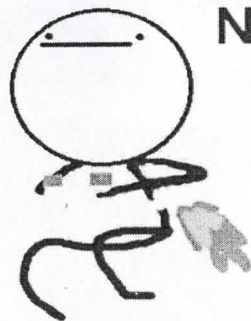

Adéla Podivínská

KOMIKS

ARE YOU KIDDING ME?

NOTHING TO
DO HERE

Kateřina Turečková

PROGRAM

úterý 20. 3. 2012

18.00/ H

Ženitba (N. V. Gogol)
DS Svatopluk Hodonín

21.00/ H

Na ocet (Donald Churchill)
DS Kroměříž

středa 21. 3. 2012

8.45/ M!

Z pohádky do pohádky (Bratři Grimmové)
Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii
Břeclav

10.15/ M!

Pyšná princezna (Daniel Kollmann)
DS ŠTĚK, Opava

11.00/ M!

Monolog Lízy
Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii
Břeclav

19.00/ H

Mátový nebo citron (Patrick Haudecoeur/
Danielle Navaro-Haudecoeur)
Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol
Boskovice

čtvrtek 22. 3. 2012

8.30/ M!

Žal Juliin (DS POD MASKOU)
DS POD MASKOU, Žďár nad Sázavou

10.00/ M!

Dýchej (Jana Mířková)
KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

18.00/ H

Uvaženo (Jáchym Topol)
Divadlo NABOSO, Boskovice

20.45/ H

Mrzák Inishmaanský (Martin McDonagh)
DS Břetislav, Břeclav

pátek 23. 3. 2012

8.30/ M!

Mrzák z Inishmaan (Martin McDonagh)
Komorní scéna 21, Frýdek-Místek

18.00/ H

Limonádový Joe (Jiří Brdečka)
Divadelní studio Dialog, Brno

21.00/ H

**Tatkové a kukačky aneb Všichni jsou
úchylové**
(Hana Malinová, hudba Vladimír Pecka)
Divadelní soubor Rozkoš, Praha

sobota 24. 3. 2012

10.00/ H

Služky (Jean Genet)
NETRDLO – Divadélko Zdeňka Řehky,
Vyškov

Nesoutěžní představení/ host festivalu/
15.30

Darujem svoju ženu (Alexandra Bolfová, dle
předlohy Martina Friče)
Divadelní spolek Františka Křištofa Veselého,
Skalica

15.30

Vyhlášení výsledků obou přehlídek

Šéfredaktor: Filip Vykoukal, redaktoři: Adéla Podivínská, Dominika Floriánová, Jakub Ambrozek,
Kateřina Turečková, Štěpánka Stratilová, Zbyněk Němeček, Jiří Kozlík, Markéta Podivínská,
korektury: Aneta Nováková, Bára Albrechtová, grafika: Eva Kolovrátková, Veronika Hrabcová, Petra
Durnová, Alice Horáková, Jan Krejsa, asistence: Tereza Kalvodová, Kateřina Blahová, fotograf: Kateřina
Turečková

ÚVODNÍK

Je za námi první festivalový den a měli jsme možnost zhlédnout dvě představení. Přinášíme vám tedy dvě recenze, celkem deset článků, anketu, rozhovory a zajímavosti z života nás, pokorných služebníků umění. Ve dne redaktoři píší, v noci grafici

utvářejí
velkolepý design našeho skvostného zpravodaje. To vše jen pro vás, divadelní nadšence, návštěvníky a příznivce přehlídek Hobblik a Mumraj!, kteří jste našimi věrnými čtenáři. Pravda, ne vždy jde vše zcela ideálně. O tom zde v redakci víme své – sem tam se něco zapomene, skončí jinde než mělo a i odborným korektorům občas nějaká ta chybička unikne. Přesto vše co děláme, děláme s láskou. S láskou k umění, k divadlu a především k vám, laskavým čtenářům. Doufáme proto, že pozornost věnujete i následujícím číslům zpravodaje a svou přítomností přispějete k pravé divadelní atmosféře, kterou se hodonínský festival pyšní již desátým rokem. Za redakci
Filip Vykoukal

FOTKA DNE

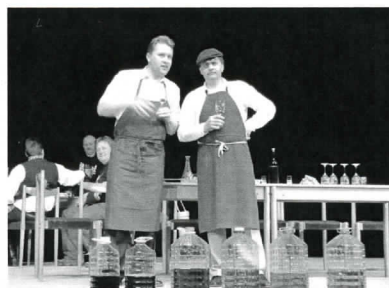

DS Kroměříž Na Ocet

Již podesáté se v Hodoníně první zavanutí jara pojí se závanem divadelních múz. Je tomu tak v přírodě pravidlem, že se jaro objevuje jednou za rok, a proto se také u amatérského divadla scházíme zase po roce. A že to byl rok. Skeptik by rád podotknul, že je to čím dál tím horší. Ba i zapřísáhlý optimista se musí spokojit s konstatováním monotónní tendence. Zkrátka Hodonínu i celé České republice může takové zavanutí jediné prospět. Snad i Vás vytáhne z každodenních útrap a starostí, usadí vás do pohodlného křesla a připraví vám neopakovatelný zážitek.

Co přinesl minulý ročník

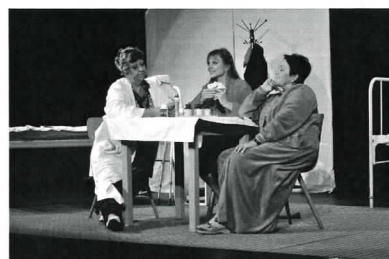
V roce 2011 se festivalu zúčastnilo 15 souborů. Diváci mohli navštívit 8 představení v rámci přehlídky studentských souborů Mumraj! a 8 divadelních kusů předvedly dospělé amatérské soubory pod hlavičkou Hobbliku. Nejlepší ohodnocení poroty a doporučení postupu na celostátní přehlídky amatérského divadla za předvedený výkon obdržely soubory HOCHY Hýsly s představením Pražáci na vinařských stezkách a Svatopluk Hodonín za inscenaci hry Královny. Ta dostala i nejvíce kladných ohlasů, a mohla se tak radovat i z Ceny diváků. Ze studentských souborů bylo oceněno břeclavské Divadlo Bedřicha Kaněry a jeho netradiční ztvárnění textů Daniila Charnse Z dějin ruské literatury. Tento soubor nakonec posbíral v kolektivních sportech tolik ceněný treble: kromě poroty a redakce jej při premiérovém udělení Ceny čajovny ocenilo i osazenstvo tohoto občerstvovacího zařízení.

HOCHY Hýsly Pražáci na vinařských stezkách

Na co se připravit letos

Kromě obhájců loňských primátů – Svatopluku a DBK – do Hodonína se svými představeními zavítá celkem 14 souborů. Desátý ročník nabídne desátou přehlídku Mumraj!, desátou přehlídku Hobblik, desátý ročník festivalového zpravodaje, podesáté bude udělen zlatý hoblík, desátá cena redakce, třetí cena diváků a druhá cena čajovny. Předchozí věta vám může pro letošní festival sloužit jako lehká příprava, protože číslice deset (a kulatých čísel obecně) se v jubilejním ročníku jen tak nezbavíte.

Svatopluk Hodonín Královny

Jakub Ambrozek